

1. Kedo naj obravnava zamude, ki jih zakrivijo otroci iz drugih šolskih okolišev?

Odgovor: Tisti krajni šolski svet, ki sprejme otroka, prevzame s tem tudi odgovornost za redno šolsko obiskovanje.

2. Kaj bi bilo storiti, da dobimo po vseh slovenskih solah enake črke?

Odgovor: „Šolska Matica“ ali pa „Zaveza“ naj izda črkopis, kojega se poprime vse slovensko učiteljstvo.

3. Kaj se ima storiti, da se oživi naše društveno življenje?

Odgovor: Učitelji morajo drug drugemu več zaupati. Vedno se čuje izgovor: „Bi že bil prišel, pa mislil sem, da ne bomo sklepni. Ako bode vsak mislil tako, potem bode slaba. Verjeti je torej treba medsebojnim obljubam, potem pa bomo vedno zbrani polnoštevilno. Tudi petje oživi društveno življenje.“

4. Ali je „zakonito opravičeno“ postopanje učiteljevo, ako prisostvuje kot župan volilni komisiji med šolskim časom, ter obvesti o tem pravočasno šolsko vodstvo?

Odgovor: To postopanje je popolnoma pravilno, zakaj, ako zakon dovoljuje učitelju župansko čast, potem mu mora eo ipso dovoliti izvrševanje županovih dolžnostij tudi med šolskim časom v takih slučajih, kjer je treba paziti na mir in red, zakaj edino župan je za vse odgovoren.

Prihodnje zborovanje vršilo se bode dne 2. svečana ob 10. uri dopoldan v Šmarju. Govorila bodeta gg. Brinar in Debelak o slovenskem črkopisu, vršile se bodo volitve, nastopil pa bode baje tudi naš novi pevski zbor. Gotovo bode privabila lepa slovenska pesem tudi vse martinčke k zborovanju v blaženem predpustnem času!

Zborovanje brežiško-sevniškega učit. društva dne 8. grudna 1900 je bilo izredno dobro obiskano. Predsednik, gosp. Knapič, pozdravi udeležence kar najpristroneje, spominja se v toplih besedah prezgodaj umrlega kolegičjalnega tovariša g. Avgustinčiča, predstavi društvu novopristopivše ude gdc. Lunder in Piller ter gg. Arnškega in Kuharja. Kot gost je prisostoval temu zborovanju g. Lavrenčak iz Brežic. Gdc. zapisničarica je nato prečitala izborni sestavljen zaspisnik o zadnjem zborovanju. Izmed dopisov je posebno povdarjati vabilo odbora „Slovenske šolske Matice“. Temu se je odzvalo 8 društvenikov ter pristopilo temu velevažnemu podjetju. Od „Šolske Matice“ si obetamo mnogo, ker vemo, koliko so storila slična podjetja v procvit šolstva pri drugih narodih. Dal Bog, da bi se lepo razvijala tudi naša „Matica!“ Prof. dr. Glaser vabi potom društvenega vodstva društvenike k „Slov. Matici“. Tudi ona je vredna vse podpore. Dne 11. listopada 1900 je sklical centralni odbor spodnještajerskih uč. društev sejo, o kateri je poročal tovariš g. Knapič. Sosebno je ugajal sklep o državno-zborskih volitvah. Edino kandidaturo g. Hribarja se je sklenilo soglasno podpirati, ker je bil odbor prepričan, da bode g. Hribar po svojih močeh deloval za prospeh šole. Društvo se je izreklo za predlog uč. društva graške okolice, glede obnovitve „Lehrerbunda“. Tako bi se jednostavnim potom združili tovariši slov. in nem. narodnosti k skupnemu delovanju. Sloge nam je potreba! Kar je bilo mogoče na Goriškem, je mogoče tudi pri nas, le dobre volje je treba in prave stanovske zavesti. Tovariš g. Tominc je poročal o zadnjem zborovanju „Zaveze“. Njegovo poročilo se je vzelo pohvalno na znanje, prav tako se je izrekla zahvala vsem delegatom. Tovariš g. Knapič je opisoval na podlagi Trunkove knjige „Eine Schulreise“ šolstvo v Nemčiji prav zanimivo. Tudi njemu se je društvo zahvalilo.

Književnost in umetnost.

Mladinska knjižnica. Izdaja „Zaveza avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“. I. zvezek. V Ljubljani. Založil L. Schwentner. 1900. Cena v pol platno vezani knjigi 80 h, po pošti 90 h. Naslovni list je priredil arhitekt Jager na Dunaju.

Prvi zvezek te željno pričakovane knjižnice prinaša dve lepi povesti iz peresa znanega mladinskega pisatelja g. Josipa Brinarja in sicer: I. „Medvedji lov“ in II. „Čukova gostija“. Te povesti je nagradil „Češko-slovenski spolek v Pragi“. Prelepo knjižico kar najtopleje priporočamo za šolarske knjižnice in trdno pričakujemo, da je ne bo šole na Slovenskem brez te prekrasne knjige. Torej, le hitro po njej, da izide čim prej II. zvezek naše „mladinske knjižnice“.

„Zvonček“, list s podobami za slovensko mladino, je začel svoj drugi letnik. 1. števil. ima to-le vsebino: Božič... Založil J. Stepenko. — Uspavanka. Založila Vida. — „Krnc, a kje si ti?“ Založil Oton Zupančič. — Tepeznica. Založil A. M. Rostov. — Nove jaslice. Spisal Ivo Trošt. — Človek — živali. Spisal St. Pergula. — Molitev (s podobo v barvi). Založil Modest. — In ga bom (s podobo). Spisal Igor. — Bolna mati. Pravljica (s podobo). Spisal P. Petrovič. — Trije medvedi (s podobo). Spisal Ivo Trošt. — Zima. Založil J. Stepenko. — Rebus. Priobčil Fr. Petrič. — Drobiž. „Zvonček“, ta najboljši in najlepši list za mladino, iznova toplo priporočamo. Za vse leto stoji le 5 K. Naj bi ne bilo slovenske družine brez lepega „Zvončka!“ Arhitekt Jager je priredil za „Zvonček“ lepo novo glavo.

Slovanska knjižnica prinaša v III. zvezku nadaljevanje L. Tolstega: „Vstajenje“. Cena 40 h. „Slov. knjiž.“ prav toplo priporočamo.

Slavjanska Lira. Tamburaški glasbeni list. Izdajatelj in zalagatelj H. Vogrič. Tolmin (Goriško.) Cena za celo 15 K, pol leta 8 K. „Sl. L.“ bo dobro došla tamburaškim zborom.

Skladbe ranj. Hr. Volariča. — Nadepolni in ploviti skladatelj Hrabroslav Volarič, poslednji učitelj v Devinu, je umrl že jeseni l. 1895. Nagrobni spominek dobi šele letos. — Tudi so šele te dni izšle v tisku nekatere njegove skladbe.

„Zaveza“ učitelj. društev je sklenila takoj po smrti, da naj se izdajajo Volaričeve skladbe v korist uboge rodbine. (Udova in štirje otroci, ki žive v Gorici, Gosposka ulica 7, v hiši „Goriške ljudske posojilnice“). Ali to nalogo je prevzela vdova sama. Dolgo ni bilo človeka, ki bi skladbe kritično pregledal in uredil. Naposled se je usmilil vdove znani glasbenik g. Jos. Čerin na Dunaju, ki je oskrbel prvi zvezek — samospeve, ki niso še doslej nikjer tiskani.

Lično tiskan zvezek v navadni veliki obliki nosi naslov:

Hrabroslav Volarič. Skladbe I. Samospevi s klavirjem. Založila Franja Volaričeva. Izdal Josip Čerin. Cena 3 krone. — Na naslovni strani je tudi prav dobra slika umrlega Andreja Volariča.

Zvezek obsega v krasnem Eberlovem izdelku 25 velikih strani. In cena je le — 3 krone! Pač majhen dobiček za ubogo rodbino, ako bo tudi res v kratkem prodanih vseh 400 iztisov! Samospevi so ti-le: 1. „Oj rožmarin“ (A. Pin). 2. „Biserji“ (Sim. Gregorčič). 3. „Ne žaluj!“ (Svoimir). 4. „Dekliški vzdih“ (Fr. Gestrin). 5. „Pregovorjena otožnost“ (Pavlina Pakkova). 6. „Dekliška tožba“. 7. „Pogled v nedolžno oko“ (Sim. Gregorčič). 8. „Ledene rože“ (Ant. Aškerc). 9. „Zopet solze“ (Jos. Stritar). 10. „Zvonček“ (Janko Leban).

Dobrih samospevov s spremljevanjem klavirja Slovenci nimamo v izobilju. Zato smo uverjeni, da posežejo po tem delu vsi oni Slovenci in Slovenke, ki imajo klavir v hiši ali se sploh bavijo s petjem. Vsekakor tudi vsa naša društva. — Uboga rodbina skladateljeva se živi v mizerno pokojnino 20 gld. na mesec. Rojaki, sezite takoj po teh skladbah, ker s tem izvršite tudi samaritansko delo usmiljenja nasproti nesrečni rodbini toli nadarjenega skladatelja. — Naroča se edino le v Gorici pri vdovi Franji Volaričevi, Gosposka ulica št. 7. — Cena po pošti 3 krone 10 vin.